

Ich wor achzehn Johr ald un wor en der Lihr un en mingem eetste Leuwe sag ich immer, ben ich Einzelhandelskaufmann. Ich ben alsu Verkäufer, han ich ens geliert, hee en Urbach, en Porz.

Do kom ene Mann eren un dät bei uns e Ersatzdeil bestelle. Mer däten Waschmaschine verkaufe, Spölmachine un su jet. Jo. Da kom dä sing Ersatzteil bestelle. Un wie et dann su wigg wor, han ich dä aangerofe un sag: “Kutt vörbei, Üür Deil es do!”

Jo, un dat dät dä dann och holle. Ich wor sehr fründlich met Hochdeutsch. Der Chef hät gesaht: “Kölsch weed bei uns nit gesproche.” Met dem Kölsch, dat wor et dann esu bessche. Manche Wööder kunnt ich jo nit.

Dann säht dä för mich: “Jo, dat es alles. God un schön! Hat Ehr dann och en Blos för mich?” Ich denk: “Wat maach ich dann jetz? Wat well dä vun mir?”

Et wor noch andere Kundschaft do. Dann han ich versök, dä jet diskret noh hinge zo bränge un “Nä”, ben ich dann widder noh hinge en dat Lager gegange. Ich denk: “Dä es ad widder fott. Dä hät dat vergesse. Dä well nix mih vun mir.”

Ich woss nit, wat en Blos wor. Un ich kunnt jo keiner froge. Dann kom ich widder noh vürre, dät die nächste Kundin bedeene.

Do säht dä: “Sag hör ens, hat Ehr mich vergesse? Ich wollt en Blos han. Wo es ming Blos?” Ich sag: “Jo, glich! Maach ich glich!” Ich dät mich jo e bessche schamme. Dann hät e dann noch ens gefrog: “Sag hör ens, häs do mich üvverhaup verstande?”

Ich sag: “Nä, deit mer leid. Wat es dann en Blos?” Do säht dä: “Häs de dann nit ene Büggel? Weiß do dann nit, wat ene Büggel es?” Da wor natörlich die ganze Kundschaft am Laache. Dat wor dä Moment, dä wor ald schön, dat weed ich nie vergesse.

Der Chef stundt jo hinge, dä hatt dat metgekräge. Dä hät sich och kapoddgelaach. Do hät e gesaht: “Su, dat wor esu schön, ab sofort weed hee och Kölsch gesproche. Mer sin jetz ene kölsche Lade.”

Berg-Kowalski, Thomas (48): *En Blos*

ʔɪf vɔ:ɐ̯ ˈʔaxtsɛn jɔɐ̯ ʔalt ʔʊn vɔ ʔɛn dɛ li:ɐ̯ ʔʊn ʔɛn mɪŋəm ʔe:tstə levə zak_ɪz_ɪmɐ bɪn_ɪf ʔaɪntsəlɦans,kaʊfman ʔɪf bɪn ʔals fɛkɔɥfɛ jɪd_ət zoˈja:ɐ̯ ʔɛn ˈʔuːɐ̯bax ʔɛn pɔxts ʔʊn da kɔ:m_ənɐ man_əbɛn ʔʊn dɛ dɛ:t bɛ ʔunz_ə ʔɛˈzatstajl bɛʃtɛlə mɛ dɛ:tən ˈvaʃma,ʃɪnə fɛkɔ:fə ˈʃpø:lma,ʃɪnə ʔʊn zujɛ jɔ ʔʊn da kɔ:m dɛ zɪŋ ʔɛˈzatstajl bɛʃtɛlə ʔʊn vɪ_ət:an zu vɪk vɔ:ɐ̯ han_ɪf dɛ ˈʔajəko:fə ʔʊn_ɪs:ax kʊt fɔˈbɛɪ ʔɪɐ̯ dajl ʔɛs dɔː ja_ʊn dat:ɛ:t:ɛ dan_ox holə ʔʊn_ɪh va zɛ ˈfɛɔɥntɪf mɪt ˈhoːxdɔɥtʃ dɛ ʃɛf hɛt jɛza:t kœlf vɛ:t bɛ ʔʊns nɪt jɛʃpɔxə jɔː ja:ʊ met:em kœlf dat vɔ:ɐ̯_ət:an_əzu bɛsjə manɦə vœːdɛ kʊnd_ɪf:ɔ nɪt ja ʔʊn dan zɛ:t:ɛ tʂo mɪɐ̯ jaː dad_ɛs ʔalɛs jɔ:d_ʊn ʃø:n had_ɐ̯ dan ʔox ʔɛn blɔːs fɔ mɪf ʔɪs:aː maɐ_ɪf dan jɛtʂ vɔt vɪl dɛ fu_mɪɐ̯ ʔɛt vɔ nɔ ʔandəvə ˈkʊntʃaf tɔ dan han_ɪf fɛzø:k dɛɐ̯ vɔt so dɪsˈkʷɛ:t tʂo na hɪŋɐ jɛbka:d_ʊn ʔʊn:ɛ bɛʃ_ɛn vɪdɛ na hɪŋɐ ʔɛn dat laːvɛ jaŋɐ ʔɪf dɛŋk dɛ ʔɪz_ʊt vɪdɛ fɔt dɛ hɛt:at fɛjɛsɛ dɛ vɪl nɪks mɪ fu mɪ_ɦ vʊs nɪt vad_ən blɔːs vɔ ʔʊn_ɪf kʊnt jɔ kɪnə fɛɔː jaː ʔʊn dan kɔ:m_ɪf da vɪdɛ na fɪvɛ dɛ:t:i nɛ:kʂ kʊndɪn bɛdɛ:n_ən da zɛ:t:ɛ zax hɔɐ̯_əns had_ɐ̯ mɪf fɛjɛsɛ ʔɪf vʊld_ən blɔːs_ʊn vɔ ʔɛs mɪŋ blɔːs ʔɪs:ax jaː glɪɦ maɐ_ɪf glɪɦ ʔɪɦ dɛ:t mɪf ja bɛsjə ʃamə nɛ jɔ_ʊn dan hɛt_ə dan:ɔv_əns jɛfɔx sax hɔv_əns hɛs dɔ mɪz_ɥvɛho:fɛʃtandə ʔɪs:aː nɛ dɛˈt mɛ lɛˈt vɔt ʔɪs dan_ən blɔːs da zɛ:t:ɛ hɛs dɛ dan:ɪd_ənɐ bɔgɛl vɛɪs dɛ dan:ɪt vad_ənɐ bygɛl ʔɪs da vɔ naˈtɪɪf dɪ jantʂə kʊntʃaf:ɔ da ʔam laːxɛ:t vɔ dɛ moˈmɛnt dɛ vɔ_ʊlt ʃø:n ʔʊn dat vɛ:d_ɪf nɪː fɛjɛsɛ dad_ɪs dan dɛ ʃɛf ʃtʊnt jɔ hɪŋɐ dɛ hat:at ja mɛtjəˈkʷɛːdɛ hɛt zɪz_ox ˈkapɔtjə,laːx ʔʊn dɛ hɛt_ə jɛza:t soː sɛt_ə dat vɔ:ɐ̯_əzu ʃø:n ʔap soˈfɔxt vɛ:t hɛː ʔox kœlf jɛʃpɔxə mɛ zɪn jɛdʒ_ənɐ kœlfə laːdɛ